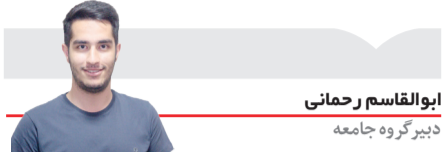

لزوم ورود مجلس به یک اتفاق خطرناک در بودجه ۹۹

دکترین شوک به آموزش و پرورش رسید؟

ابوالقاسم رحمانی
دبیر گروه جامعه

شاید خیلی گفته شده باشد و شاید هنوز خیلی با آن رویه‌رو نشده باشسیم ولی واقعیت این است که میل به خصوصی‌سازی در حوزه آموزش با سرعت نسبتاً بالایی به سمتی حرکت می‌کند که در آینده‌ای نه چندان دور فقط طبقه‌ای خاص امکان بهره‌مندی از آموزش و تحصیل

را خواهند داشت و آن طبقه هم حتما طبقه سرمایه‌داری است. کتابچه آماری آموزش و پرورش را ورق می‌زنم اما پیش از آن عکس روی جلد آن جلب توجه می‌کند. کتابچه برای سال تحصیلی ۹۶-۹۵ است و روی جلد آن نموداری ترسیم شده و نوشته: حدود ۱۲ درصد مدارس کشور غیردولتی و خصوصی است و اکثریت باقی مانده هم مدارس دولتی است. البته این اکثریت هم مدت‌هاست از دایره دولتی بودن تام و تمام خارج شده‌اند و شخصا مدرسه‌ای را نمی‌شناسم که برای ارائه خدمات آموزشی

از همان روز ثبت‌نام تا پایان سال تحصیلی پولی را از خانواده دانش‌آموزان دریافت نکند و خلاصه کلام اینکه مدت‌هاست اصل ۳۰ قانون اساسی و ارائه آموزش رایگان برای همه آحاد مردم جامعه از موضوعیت افتاده و کسی به آن توجهی ندارد. این روزها همه یادشان رفته حق قانونی آموزش‌شان چیست و دولت در این حوزه چه وظایفی برعهده دارد، این روزها دیگر مردم کمتر تعجب می‌کنند که یک مدرسه دانش‌آموزانش را برای آموزش زبان انگلیسی به لندن می‌برد و مدرسه‌ای دیگر با قید

اسلامی بودن دانش‌آموزانش را برای تحصیل در خارجه آماده می‌کند. این روزها دیگر دغدغه تحصیل در خیلی از خانواده‌های آن هشتاد و چند درصد دانش‌آموزان مدارس دولتی کم‌رنگ شده است و همین که تربیت فرزندشان دچار تغییرات منفی محسوسی نشود کلاه‌شان را به آسمان پرتاب می‌کنند و رضایت دارند. درنهایت اینکه ذیل همین فراموش شدن حقوق اصلی و بیکه تازی پولدارهایی که فکر می‌کنند از همه باهوش‌ترند، ذیل همین طبقات اجتماعی حاصل از طبقات آموزشی دولت هم بیش از گذشته به فکر

ارضای امیال سرمایه‌دارانه خودش است و به هر طریق (کاهش بودجه، عدم رسیدگی به وضعیت نیروی انسانی و بدنه آموزش و پرورش کشور، عدم بهبودبخشی فرآیند آموزشی و بهبود امکانات آموزشی و...) سعی می‌کند فرآیند برون‌سپاری آموزش و خصوصی کردن آموزش را تسریع کند و از قبل آن هم ایدئولوژی خود را در این حوزه تحقق بخشد و هم از هزینه‌های خود کم کند؛ هزینه‌هایی که مشخص نیست خرج چه اموری می‌شود که از آموزش و پرورش مهم‌تر است!

کاهش چشمگیر بودجه ۹۹ آموزش و پرورش

چند روز پیش بود که عضو هیات‌رئیس مجلس شورای اسلامی اعلام کرد رئیس‌جمهور روز یکشنبه یعنی دهم آذرماه لایحه بودجه سسال ۹۹ را به مجلس ارائه می‌کند. یعنی امروز، اما طی یکی، دو روز گذشته و پیرو اظهارات مسئولان آموزش و پرورش مثل گذشته نگرانی‌های جدی در ارتباط با بودجه این حوزه ایجاد شده است. ابتدا مهدی نویدادهم، دبیرکل شورای عالی آموزش و پرورش دو شب پیش در برنامه تلویزیونی پرسشگر با اعلام نگرانی در ارتباط با بودجه آموزش و پرورش در سال ۹۹ و با اشاره به جلسه روز پنجشنبه با معاونان وزارتخانه در این ارتباط گفت: «متاسفانه بودجه ۹۹ کاهش‌هایی نسبت به ۹۸ دارد، مثلاً فعالیت‌های ورزشی حدود ۳۰ درصد کاهش دارد یا پرورشی به همین صورت؛ ما به اقتصاد آسیب‌دیده و تحریم توجه داریم اما اگر به‌عنوان مثال دنبال تقویت آموزش زبان فارسی به‌عنوان عنصر انسجام‌بخش ملی هستیم باید سرمایه‌گذاری کنیم. آموزش ریاضی، تربیت اخلاقی در فضای مجازی و... امکانات می‌خواهد، درحالی که در چنین شرایطی مدیران ما با سبیلی صورت خود را سرخ نگه می‌دارند. آموزش و پرورش مطالبه‌گر است و درخواست ما از مسئولان سازمان برنامه، دولت و مجلس این است که مساعدت کنند برای یک‌بار بودجه آموزش و پرورش بدون کسری بسته شود و مطالبات انباشته آموزش و پرورش تسویه شود.»

بودجه، ۲۰ هزار میلیارد کمتر از توقعات

سویا صحبت‌های دبیرکل شورای عالی آموزش و پرورش، روز گذشته محسن حاجی‌میرزایی وزیر آموزش و پرورش در دومین نشست خبری خود بعد از گذشت ۹۰ روز از زمان وزارتش به مساله بودجه سال ۹۹ آموزش و پرورش اشاره کرد و گفت: «وضع بودجه آموزش و پرورش خوب نیست، البته در مقایسه با سایر دستگاه‌ها بیشتر است اما این بودجه توان حمایت از آموزش و پرورش را ندارد بنابراین نیازمند توجه بیشتر هستیم و تلاش مان این است که افزایش یابد. پیش‌بینی ما ۷۳ هزار میلیارد تومان است اما آنچه در بودجه در نظر گرفته شده ۵۴ هزار میلیارد تومان است. بودجه هنوز در دولت نهایی نشده و این پیش‌بینی‌های اولیه است و امید داریم بتوانیم بودجه آموزش و پرورش را واقعی‌تر کنیم. باید مشخص شود به ازای چه مقدار بودجه چه میزانی از کیفیت برای آموزش باید محقق شود. حال آموزش و پرورش خیلی خوب نیست و باید همه جریان‌هایی که عمیقاً به آموزش و پرورش فکر می‌کنند با جدیت بیشتری وارد شوند و به بهبود حال آموزش و پرورش کمک کنند.»

کاهش سهم بودجه آموزش و پرورش از ۱۵/۶ به ۹ درصد در دولت روحانی

برای بهتر مشخص شدن رزواپی مختلف این مساله و مصائبی که بعد از ارائه این مقدار بودجه به مجلس و تصویب آن متوجه نظام آموزشی کشور خواهد شد با برخی صاحب‌نظران این حوزه گفت‌وگو کردیم. حمیدرضا حاجی‌بابایی، وزیر آموزش و پرورش دولت اسبق و نماینده فعلی مجلس شورای اسلامی در این رابطه با «فرهیختگان» به گفت‌وگو پرداخت و ضمن اشاره به ایرادات و انحرافات جدی که دولت فعلی در حوزه آموزش و پرورش ایجاد کرده است، گفت: «این دولت در طول ۶ سال گذشته نسبت به رشد بودجه کشور بودجه آموزش و پرورش را هر سال کاهش داده است. به شکلی که بودجه‌ها از ۱۵/۶ درصد بودجه عمومی دولت در سال ۹۱ به کمتر از ۹ درصد رسانده و این نشان می‌دهد آموزش و پرورش اولویت اول دولت نیست و به دنبال خصوصی‌سازی آموزش و پرورش است. هم پیشنهادها و سیاست‌هایش در دولت این را نشان می‌دهد و هم بودجه‌ای که ارائه می‌کند و هم طرح‌هایی نظیر خرید خدمات که مطرح و پیاده‌سازی کرده است.»

دولت از خصوصی‌سازی آموزش دست نمی‌کشد

وزیر سابق آموزش و پرورش در ادامه به افعال غیرقانونی دولت در جهت خصوصی‌سازی آموزش اشاره کرد و گفت: «مجلس تمام توانش را برای اینکه جلوی خصوصی‌سازی آموزش و پرورش را بگیرد اعمال کرده است. در برنامه ششم در چهار جا این خصوصی‌سازی در حوزه آموزش ممنوع شده است اما دولت این را رها نمی‌کند و هرسال به صورت غیرقانونی خرید خدمات جذب می‌کند. تراکم کلاس‌ها در کشور به‌شدت رشد پیدا کرده‌اند، کلاس‌های ۳۵ و ۴۰ نفره، بعضی مدارس ابتدایی و دبیرستان‌های نوبت اول را به دلیل نداشتن دانش‌آموز حذف کردند. کمبود معلم هم که مساله مشخصی است.»

بودجه سال ۹۹، ۲ هزار میلیارد کمتر از سال ۹۸

همانطور که مسئولان وزارت آموزش و پرورش اعلام کردند اگر تغییری ایجاد نشود، ما شاهد یک شوک بزرگ بودجه‌ای در آموزش و پرورش خواهیم بود. طبق گفته حاجی‌میرزایی وزیر آموزش و پرورش، بودجه‌ای که دولت برای این مساله در سال ۹۹ در نظر گرفته، چیزی حدود ۵۴ هزار میلیارد تومان است که در قیاس با سال گذشته کاهش عجیب و چشمگیری داشته است. بودجه آموزش و پرورش در سال ۹۸ چیزی حدود ۵۶ هزار میلیارد تومان بود و علی‌رغم انتظارات مبنی بر افزایش بودجه هم براساس عرف و هم به دلیل نرخ بالای تورم و مصائب و مسائل اقتصادی و معیشتی بودجه سال ۹۹ آموزش و پرورش با یک کاهش حدود دوهزار میلیاردی همراه بوده است. البته این یک حساب سرانگشتی در این رابطه است و کاهش بودجه و مشکلات پیش‌روی آموزش و پرورش در سال آینده به همین سادگی و با تکیه بر این رقم دوهزار میلیاردی قابل توضیح و تفسیر نیست. بدهی‌های آموزش و پرورش از سنوات گذشته، جذب نیروهای جدید، جبران کمبودها، افزایش هزینه‌ها و سرانه دانش‌آموزان و خیلی دیگر از موضوعات ذیل این مساله و کاهش بودجه دچار مشکل می‌شوند و با کمبود جدی مواجه خواهند بود اما پیش از بررسی جزئی‌تر دوباره باید به این مساله اشاره کرد که بعد از ماجرای بنزین و شوک ناگهانی به مردم در جهت افزایش قیمت‌ها در امور مختلف، مردم باید منتظر یک شوک بزرگ با کاهش بودجه آموزش و پرورش و افزایش هزینه‌ها در نظام آموزشی کشور باشند.

سال ۹۸، ۲۳۰ هزار و سال ۱۴۰۰، ۳۵۰ هزار نفر کمبود معلم داریم

حاجی‌بابایی همچنین به مساله کمبود معلم‌ها و آمار اشتباه دولت در این حوزه اشاره کرد و گفت: «وزیر آموزش و پرورش اعلام کرده است حدود ۱۰۸ هزار نفر کمبود معلم در کشور داریم، این درحالی است که پیش‌بینی ما برای سال ۹۸ چیزی حدود ۲۳۰ هزار نفر کمبود معلم برای این سال است. یعنی با توجه به حذف معاونت‌ها و حذف نیروهای آموزشی که نفع مدیریتی داشتند، کاهش مدارس و دونویتی کردن برخی دیگر از مدارس، افزایش تراکم دانش‌آموزان و... ما حدود ۲۳۰ هزار نفر کمبود معلم داریم تا بتوانیم آموزش و پرورش را مطابق سند تحول بنیادین اداره کنیم. اینجاک معجزه‌ای هم اتفاق افتاده است که من نمی‌دانم این را چطور حل کنیم. آقای فانی به محض اینکه بعد از بنده وزیر آموزش و پرورش شدند، گفتند ۳۵۰ هزار نیروی مازاد در آموزش و پرورش داریم؛ چطور است الان ۲۳۰ هزار کمبود معلم داریم و تا سال ۱۴۰۰ هم ۳۵۰ هزار کمبود معلم خواهیم داشت؟ در این کشور کسی نیست افراد را به خاطر حرف‌های بی‌حساب و کتاب‌شان محاکمه کند که بر چه اساسی چنین اظهاراتی داشته است؟»

واقعا نمی‌دانیم با این دولت چه کار کنیم

این نماینده مجلس شورای اسلامی در پایان با بیان این نکته که واقعا در کار این دولت مانده‌اند و نمی‌دانند باید با آن چه کنند، گفت: «مجلس تا یک اندازه مشخصی می‌تواند بودجه اعلامی توسط دولت را افزایش دهد که دولت هم این را یاد گرفته است و بودجه آموزش و پرورش را به شدت کاهش می‌دهد تا افزایش مجلس به آن سیاست و نظر دولت آسیبی وارد نکند، مثلا ۲۰ درصد کاهش می‌دهد، بعد مجلس پنج تا ۱۰ درصد این بودجه را افزایش می‌دهد و این همان چاله‌ای که موجود بود را تا حدی پر می‌کند و کفاف امور آموزش و پرورش را نمی‌دهد. واقعا نمی‌دانیم با این دولت باید چه کار کنیم؟ واقعا درمانده شده‌ایم. آن از ماجرای بنزین، این از مساله آموزش و پرورش و... این بودجه به مجلس بیاید مجلس مخالفت می‌کند اما نکته قابل‌تأمل اینجاست که بودجه سایر موضوعات را افزایش می‌دهند و فقط بودجه آموزش و پرورش کاهش می‌دهد و این هم پیرو همان ماجرای خصوصی‌سازی آموزش و پرورش است. می‌خواهند به همه بگویند و بفهمانند که مردم خودشان هزینه تحصیل فرزندانشان را بپردازند. این ضربه به تمام آرمان‌ها و ارزش‌های انقلاب و نظام و قانون اساسی است.»

باید مشخص شود سهم بودجه آموزش و پرورش از GDP چقدر است

عادل برکم، کارشناس آموزشی هم در ادامه در ارتباط با مساله بودجه‌موندن دولت برای آموزش و پرورش به نکات جالبی اشاره کرد و به «فرهیختگان» گفت: «بودجه آموزش و پرورش در سال ۹۸ بیش از ۵۶ هزار میلیارد تومان بوده و حالا برای سال ۹۹ این مقدار هم کاهش پیدا کرده است. اما خب ملاک ما برای ارزیابی بودجه آموزش و پرورش و اعتبارات آن نباید این اعداد باشد. ما باید سهم آموزش و پرورش از GDP را مشخص کنیم. اینکه گفته می‌شود بودجه چقدر افزایش یا کاهش پیدا کرده یا اینکه بودجه آموزش و پرورش چه جایگاهی بین بودجه سایر وزارتخانه‌ها داشته است، خیلی اهمیتی ندارد. بعضا می‌خواهند مثلا بگویند ما به آموزش و پرورش اهمیت می‌دهیم و با آمار و ارقامی می‌گویند مثلا بودجه آموزش و پرورش افزایش خاصی داشته و از بین وزارتخانه‌ها بیشترین بودجه برای آموزش و پرورش است که خب این مساله‌ای طبیعی است، این وزارتخانه بیشترین کارمند را دارد، بیشترین مخاطب را هم آموزش و پرورش دارد. بیش از ۱۴ میلیون دانش‌آموز، یک میلیون معلم و کارمند، جمعا ۱۵ میلیون نیرو و مخاطب دارند که از آموزش و پرورش خدمات می‌گیرند و به آن خدمات می‌دهند. طبیعی است که بودجه زیادی لازم دارد. پس این توجیهاتی که می‌آورند اصلا موضوعیت ندارد.»

کمبود منابع به‌علاوه بدهی‌های قبلی

برکم در ادامه به کسری بودجه آموزش و پرورش در آینده اشاره کرد و گفت: «طبق اعلام وزارت آموزش و پرورش بدهی‌های این نهاد درحال رشد است. با توجه به همین مساله بودجه‌ای که به آموزش و پرورش داده می‌شود هیچ‌وقت برای امور همان سال فقط هزینه نمی‌شود و بخش قابل‌توجهی از آن هزینه بدهی‌ها می‌شود که از گذشته مانده است و این ماجرا باعث می‌شود که ندانیم بودجه خاص هرسال چه میزان است. اما این مشخص است که اگر بودجه به نسبت سال قبل کاهش داشته باشد فقط آن کاهش رقمی موردتوجه نیست. مثلاً نمی‌شود گفت چون پارسل ۵۶ هزار میلیارد و امسال ۵۴ هزار میلیارد است، فقط دوهزار میلیارد کاهش داشته، این بدهی‌ها می‌تواند میزان کسری را به حد قابل‌توجهی افزایش دهند.»

کاهش بودجه یعنی کاهش کیفیت مدارس دولتی

این کارشناس آموزشی در ادامه به تبعات مستقیم این کاهش بودجه اشاره کرد و گفت: «شما وقتی بودجه آموزش و پرورش را کم می‌کنید مستقیما دارید بودجه مدارس دولتی را کم می‌کنید. از طرف مقابل ما مدارس غیردولتی داریم که سوای بودجه، درآمد از مردم دارند و این درآمد ذیل عدم نظارت صحیح و با منطق بازار خارج از دایره قانون و حد مشخص از خانواده‌ها دریافت می‌شود و خلاصه دخل و خرج این مدارس جور می‌شود. برعکس مدارس دولتی که حداقل به‌ظاهر باید رایگان باشند. سال به سال هم شاهدیم که هرساله که سهم مدارس دولتی کاهش پیدا می‌کند، سهم غیردولتی‌ها رشد پیدا می‌کند و این یک شکاف عمیق نابرابری آموزشی را ایجاد می‌کند. وقتی این شکاف زیاد شود نتیجه آن کاهش کیفیت آموزش در مدارس دولتی است.»

اظهارات جالب و عجیب مسئولان آموزش و پرورش

برکم در ادامه با اشاره به اظهارات عجیب مسئولان آموزش و پرورش گفت: «یک نکته جالب در صحبت‌های آقای حاجی‌میرزایی این بود که گفتند اگر ماجرای تعارض منافع موضوع جدی باشد ما آن را بررسی می‌کنیم. ایشان می‌توانند یک گزارش بگیرند، حتی از شهرستان‌ها نه در پایتخت که ما چقدر معلم رسمی آموزش و پرورش داریم که مامور به خدمت می‌شوند در مدارس غیردولتی و این مدارس غیردولتی برای چه کسانی هستند. این افراد که اکثرا سیاسیون هم هستند بهترین معلمان (خصوصا آنهایی که تست‌زنی را خوب کار می‌کنند) را به مدارس خودشان می‌برند. اینکه می‌گویند بررسی می‌کنند و با تعارض منافع برخورد می‌کنند چرا باید اصلا چنین اتفاقی بیفتد و چنین قانونی باشد که این معلمان در مدارس غیردولتی آموزش دهند. اگر واقعا مدیران آموزش و پرورش خودشان ذی‌نفع نبودند این‌طور قوانین و موضوعات اتفاق نمی‌افتاد. نکته جالب دیگر در صحبت‌های آقای نویدادهم، دبیرکل شورای عالی آموزش و پرورش بود که گفتند در بعضی سرفصل‌ها مثل تربیت‌بدنی و پرورشی و... دچار کمبود اعتبار هستند. این عذر بدتر از گناه است به هرحال این مباحث سوای اهمیت ذاتی خودشان روی بقیه دروس و محتوای آموزشی اثر خواهند گذاشت و این‌طور نیست که بشود اینها را منفک از هم در نظر گرفت. البته این در شرایطی است که ما بپذیریم این سرفصل‌ها در گذشته به خوبی ارائه می‌شدند. نمونه این اتفاق را درباره توزیع شیر در مدارس هم داشتیم و داریم. سال‌هاست نمی‌توانند یک شیر در مدارس توزیع کنند و اثر این مساله را در سلامت و بازدهی دانش‌آموزان می‌بینیم. ما در خیلی از مناطق محروم دانش‌آموزانی داریم که با سوءتغذیه رویه‌رو هستند و این مساله به آنها خیلی کمک می‌کند.»

دولت همچنان روی ریل خصوصی‌سازی آموزش

این کارشناس آموزشی در پایان خاطرنشان کرد: «علاوه بر نابرابری آموزشی ناشی از این کاهش بودجه به سبب کاهش کیفیت آموزشی و تربیت دانش‌آموز خوب رتبه‌مادر رتبه‌کنندگان علمی بین‌المللی هم افول خواهد داشت. سوای این مسائل معیشت معلمان هم اهمیت بالایی دارد که با کاهش بودجه و کمبود منابع بروز ضعف و مشکل در این حوزه هم مساله واضح و مبرهنی است. معلمان این که همین حالا هم به طرق مختلف از مجموعه وزارت آموزش و پرورش مطالباتی دارند و پاسخ درخوری دریافت نمی‌کنند. به صورت کلی از نظر من اگر همان ۷۳ هزار میلیارد تومانی که آموزش و پرورش پیش‌بینی کرده هم مصوب شود، کم است چون تورم بیش از اینها بوده است. حالا این بودجه ۵۴ هزار میلیارد تومانی که جای خود را دارد دولت‌شان داد این کار می‌خواهد با همان فرمان قبلی در حوزه خصوصی‌سازی آموزش گام بردارد.»

۹ مدارس عشایری چه می‌شود؟

بنزین گران می‌شود و گران‌شدنش روی نرخ خیلی چیزها اثر می‌گذارد، مثلا یکی از آنها رفت و آمد معلمان در روستاها و مناطق حاشیه‌ای و... حالا بودجه که کاهش پیدا می‌کند هم این ماجرا اوضاع بدتری پیدا می‌کند. یکی از اینها اثرگذاری کاهش بودجه آموزش و پرورش بر کیفیت آموزشی دانش‌آموزان عشایری است. محمدرضا سیفی، مدیرکل دفتر توسعه عدالت آموزشی و آموزش عشایر آموزش و پرورش در گفت‌وگو با «فرهیختگان» به اثرگذاری کاهش بودجه در حوزه آموزش دانش‌آموزان عشایر اشاره کرد و گفت: «با این ۲۳ درصد کاهش بودجه حداقل اتفاقی که می‌افتد خصوصا در حوزه عشایری این خواهد بود که پوشش دانش‌آموزان مناطق عشایری خیلی افت خواهد کرد. یعنی اینکه فعالیت‌های کیفیت‌بخشی و... که در حال انجام است، نیازمند تخصیص اعتبار است که اندک اعتباری در سال ۹۸ داده شده بود اما سال ۹۹ با این اوضاع با مشکل مواجه خواهیم شد. امسال هم با همان اندک بودجه و مساعدت جدی استان‌های بیش از ۳۰ درصد توفیق رسیدن

اگر اعتبارات آموزش و پرورش کاهش یابد آمار بازماندگان و تارکان از تحصیل افزایش می‌یابد

مولفه‌هایی هستند که اهمیت رسیدگی و توجه ویژه به این دانش‌آموزان را گوشزد می‌کنند. دسترسی به منابع آموزشی و نیروی انسانی با کیفیت (ما معلم با کیفیت را می‌فرستیم شمال تهران و سربازمعلم‌ها را می‌فرستیم به مناطق عشایری)، پدر و مادر باسواد، بسته‌های فرهنگی متعدد، تحصیل در کنار همسالان و... همه از مولفه‌هایی است که برای تحقق عدالت آموزشی اهمیت دارند. همان‌طور که تراکم بالای ۳۵ تا ۴۰ نفر خوب نیست، تراکم زیر ۱۵ نفر هم خوب نیست، ۱۰۰ مدرسه عشایری داریم که یک دانش‌آموز دارند. این دانش‌آموز فرصت یادگیری از هم‌کلاسی خودش را هم ندارد. پس جمیع این موضوعات باعث می‌شود اهمیت توجه به این دانش‌آموزان بالاتر برود و این مساله هم نیاز به اعتبارات زیادی دارد. دولت امروز که لایحه بودجه را تقدیم مجلس می‌کند به این مهم توجه کند. با این کاهش بودجه و این مقدار بودجه هیچ کاری نمی‌توان کرد، خصوصا وقتی تمام خدمات ارائه‌شده در این حوزه رایگان و دولتی است. هزینه و اعتبار کم کردن از آموزش و پرورش توجیهی ندارد.»

معاونت آموزش ابتدایی به مناطق عشایری و مرزی با فرهنگ‌سازی اتفاق افتاده است. مساله ما هم این است که پوشش تحصیلی را در مناطق عشایری بالا ببریم، چون دانش‌آموزان عشایری در ۱۲ نقطه مرزی هستند، با اینکه جمعیت ۱۸۳ هزار نفری‌شان در جمعیت ۱۵ میلیونی آموزش و پرورش خیلی پررنگ نیست اما اهمیت دارند، مهم تأثیری است که اینها دارند. همان‌طور که پدر و مادرهای آنها از مرزها دفاع کردند و می‌کنند اینها هم در آینده ادامه‌دهنده راه آنها خواهند بود. ما باید به دانش‌آموزان این مناطق اهمیت بدهیم.»

کاهش اعتبارات بر تمام مولفه‌های عدالت آموزشی اثرگذار است

سیفی در پایان خاطرنشان کرد: «دلیل ایجاد این دفتر هم این بود که به این دانش‌آموزانی که در مناطق محروم و صعب‌العبور هستند، رسیدگی بکند. دوزبانه بودن، مرزنشین بودن و عدم دسترسی به منابع آموزشی از

به اهداف را نداشتیم و در سال آینده اگر همین اعتبار اندک هم حذف شود عملا هیچ فعالیتی انجام نخواهد شد. بخش اعظمی از بودجه‌ای که تخصیص داده می‌شد صرف جذب و نگهداشت دانش‌آموزان مناطق عشایری بود و در سال ۹۸ ما ۵۴ درصد دانش‌آموزان بازمانده از تحصیل را شناسایی کرده و جذب کردیم که الان در مدارس عشایری مشغول تحصیل هستند اما با کاهش اعتبارات جذب و نگهداری همین دانش‌آموزان هم به مخاطره خواهد افتاد و تعداد دانش‌آموزان بازمانده و تارک تحصیل ما افزایش پیدا خواهد کرد.»

آسیب دیدن ۱۸۳ هزار دانش‌آموز عشایر کشور از نبود اعتبارات

سیفی در ادامه به آمار دانش‌آموزان عشایر کشور اشاره کرد و گفت: «طی سه سال گذشته بدون اعتبارات چشمگیر مالی توانستیم ۸/۲ درصد پوشش تحصیلی دانش‌آموزان دختر عشایری را بالا ببریم. آن هم ذیل سفرهای